

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1959-1960.

VERGADERING VAN 26 JANUARI 1960.

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 4 van de wet van 24 juli 1923 (artikel 4 van de wet van 31 mei 1888), waarbij de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorwaardelijke veroordelingen in het strafstelsel worden ingevoerd.

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE
(1) UITGEBRACHT DOOR DE HEER DE BAECK.**

DAMES EN HEREN,

Het voorstel van onze geachte collega, de heer Ancot, wil een eind maken zoniet aan een tegenstrijdigheid dan toch aan een gemis van overeenstemming tussen de wet op de voorlopige invrijheidstelling en de wet betreffende het eerherstel, door de eerste aan de laatste aan te passen.

Zoals in de toelichting van het voorstel is aange-
toond en door een treffend voorbeeld verduidelijkt,
zijn sommige in voorlopige vrijheid gestelde veroor-
deelden nu benadeeld — althans wat betreft het
ogenblik waarop zij eerherstel kunnen vragen — tegen-
over de veroordeelden die niet waardig zijn bevonden
voor zulk een maatregel.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de
Commissie deelgenomen :

De heren Rolin, voorzitter : Ancot, Camby, Chot, Mevr. Ciselet,
de heren Custers, Derbaix, Dua, Lagae, Ligot, Nihoul, Oblin, Orban,
Pholien, Mevr. Vandervelde, de heren Van Hemelrijck, Van Oudenhove,
Van Remoortel, Vermeylen en De Baeck, verslaggever.

R. A 5764.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

319 (Zitting 1959-1960) : Voorstel van wet.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1959-1960.

SEANCE DU 26 JANVIER 1960.

**Proposition de loi modifiant l'article 4 de la loi du
24 juillet 1923 formant l'article 4 de la loi du
31 mai 1888 établissant la libération condition-
nelle et les condamnations conditionnelles dans
le système pénal.**

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1) PAR M. DE BAECK.**

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de notre honorable collègue, Mon-
sieur Ancot, a pour but de mettre fin sinon à une con-
tradiction, tout au moins à un manque d'harmonie
entre la loi sur la libération conditionnelle et celle sur
la réhabilitation, en adaptant celle-là à celle-ci.

Ainsi qu'il est démontré dans les développements de
la proposition et illustré par un exemple caractéristi-
que, certains condamnés qui ont bénéficié d'une libéra-
tion conditionnelle sont actuellement désavantagés
— tout au moins en ce qui concerne le moment auquel
ils peuvent demander le bénéfice de la réhabilitation
— par rapport à des condamnés qui n'ont pas été jugés
dignes de pareille mesure.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la
Commission :

MM. Rolin, président; Ancot, Camby, Chot, Mme Ciselet, MM. Custers,
Derbaix, Dua, Lagae, Ligot, Nihoul, Oblin, Orban, Pholien,
Mme Vandervelde, MM. Van Hemelrijck, Van Oudenhove, Van Remoortel,
Vermeylen et De Baeck, rapporteur.

R. A 5764.

Voir :

Document du Sénat :

319 (Session de 1959-1960) : Proposition de loi.

De Minister verklaarde gevoelig te zijn voor het streven naar billijkheid dat aan het voorstel ten grondslag ligt, maar merkte op dat het hem niet geschikt leek het principe van de verdubbelde proeftijd prijs te geven; hij stelde dan ook voor, het subsidiaire voorstel waarvan in de toelichting sprake is, aan te nemen, met dien verstande evenwel dat de termijn gelijk zou zijn aan tweemaal de overblijvende straftijd, doch met een minimum van vijf jaren na de gevangenzittingstermijn.

Uw Commissie achtte het belangrijker de voordelen verbonden aan het instituut van de voorlopige invrijheidstelling te vergroten eerder dan een verlenging van de proeftijd waarvan het praktisch belang niet zeker is, te handhaven.

Zij heeft het hoofdvoorstel en dit verslag met algemene stemmen aangenomen.

De Verslaggever,
C. DE BAECK.

De Voorzitter,
H. ROLIN.

Le ministre, tout en se déclarant sensible au souci d'équité qui a inspiré la proposition, fit valoir qu'il lui paraissait inopportun d'abandonner le principe du temps d'épreuve égal au double du terme encore à subir et proposa d'adopter la proposition subsidiaire formulée dans les développements avec cette variante que le délai serait égal au double du terme encore à subir, mais avec un maximum de cinq ans au-delà du terme d'incarcération.

Votre Commission estima plus important d'accentuer les avantages de l'institution de la libération conditionnelle que de maintenir un prolongement du temps d'épreuve dont l'intérêt pratique n'est pas certain.

Elle a adopté à l'unanimité la proposition principale ainsi que le présent rapport.

Le Rapporteur,
C. DE BAECK.

Le Président,
H. ROLIN.